

CSEPREGI JÁNOS

Közelítések III.

nincs új eredmény
marad minden a régiben

számsorok és rövidítések
rajzolják újra erőtlen kontúrjaidat
tünetek
diagnózis nélkül
nem létező bajokból fakadó
kellemetlenségek

szédülés és hányinger
bagatell

napi háromszor egy
vagy inkább kettő
annyi elég lesz

csak hogy biztosan...

finoman visszateszed
táskádból a szekrénybe
hálóinged mellé
gondosan összehajtogatott
életed

jobban összetartoztok már
a fehér falakkal
az infúzió monoton
álomszagú csöpögésével
mint velem
egykori szavainkat
lassanként száműzik
az orvosi szótár
önhitt kifejezései
kívül rekedünk
önmagunkon

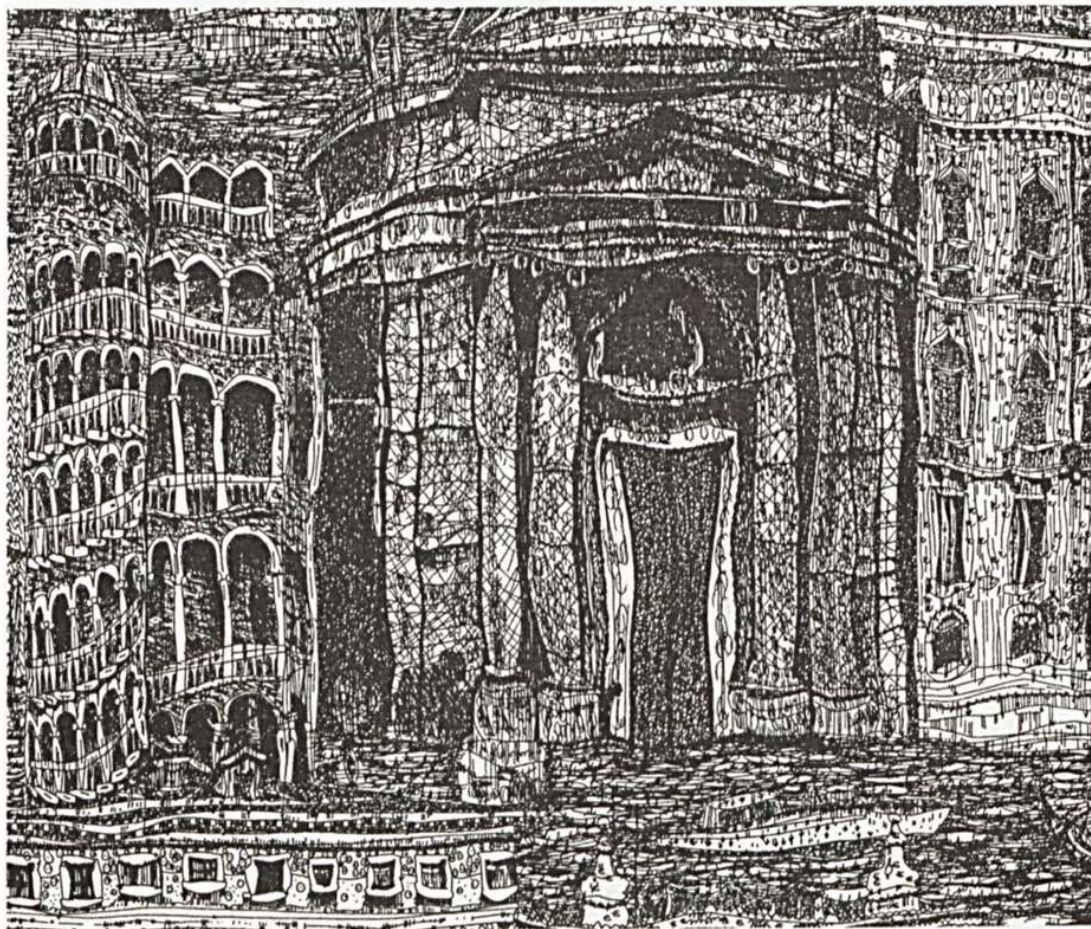
talán a kemoterápia
talán az tényleg segít

megint

az megkeresi
kiszűti
amit csak kell
sokat fejlődött a tudomány
vannak már intelligens
módszerek

az ereinkben áramló
tumorsejtekre gondolk

amúgy is szép itt őszel
tágas és rendezett a park
arcunkat és emlékeinket
hamar betemetik majd
az égből zörögve aláhulló
októberi angyalok

Közelítések IV.

mostanában
mindig késik

talán negyven
talán negyvenöt percet

régebben ilyenkor már
hallani lehetett
ahogy a foszló húsú hídon
átrohan a víz fölött
már messziről jelezve
ünnepélyes érkezését

jól emlékszem még
az apró fénytelen tekintetű
festékdarabokra

kölyökkorunkban
gyönyörködve figyeltük
végtelenül lassú aláhullásukat
reméltük
egyszer majd bezúzzák
a folyó szürkés derengését
ott lent a mélyben

vagy talán még mélyebben

*az elme és a lélek
az ízületek és a velők
szétválásánál*

emlékszem
anyu hányszor mondta
ne másszunk fel
a viaduktra
mégis vonzott
a milliónyi szintetikus
virágsziromként pergő
zománc-töredék

láttni akartuk

ahogy az öreg
málladozó testből
kiszakítja őket a félelem

érezni

hogyan remegnek meg a sínek
a föld egyre erősödő rázkódásától

hogyan borzognak bele
a közelgő találkozás
menetrend jövendölte
predesztinációjába

most semmi sem mozdul

az esőáztatta hangszórók
nem adnak választ a kérdésekre
a völgy nem visszhangozza
a közeledő érkezés érces zaját

nincs ünnepélyes várakozás

fázom

a nyirkos hideg
bőröm alá eszi magát

*a negyedik vágányon
tehervonat halad át*

összébb húzom
magam a testemben

vacogva várom
Isten érkezését